

מסכת גדרים

פרק ה' משנה ו'

המזכיר בנהה מחרבו ואינו לו מה יאכל, נותרנו לאחר לשום מפנה, והלה מתר בה. מעשה באחד בבית חורון שעלה אביו מדר היימנו בנהה, וזהו משיא את בנו, ואמר לחרבו, צאר וסעודה נתונם לך במפנה, ואינו לפניו אלא כדי ישיבא אבא ויאכל עמו בסעודה. אמר לו, אם שלוי הם, הרי הם מקדשין לשדים. אמר לו, לא נתמי את שלוי שפהה אפה ואביה אוכלים לו, לא נתפ לי את שלך אלא שפהה אפה ואביה אוכלים ושותים ומתרצים זה זהה, והוא עוז פלי בראשו. וכשבא דבר לפני חכמים, אמרו, כל מפנה שעינה שאם הקדישה אינה מקדשת, אינה מפנה:

